

تفاوت میان اشتباه و خیانت! امروزه برای برخی، بویژه خودروشنفکرپنداران تاریکمنز وطنی رسم و عادت شده است که برای فرار از مسئولیت پذیری و پاسخگویی، شعار "من اشتباه کردم" سر دهند! ولی این عده اشتباه را با خیانت، اشتباه گرفته اند! زیرا، آنی که در سال ۵۷ فریب خورد و به طمع آب و برق رایگان مشت هایش را گره کرد اشتباه کرده است؛ آنی که هر چهار سال به امید یک سراب واهی و تبدیل آب دریا به دوغ با یک قاشق ماست به پای صندوق های رای و تئاتر روحوضی انتصابات ریاست جمهوری کشیده شد و به بقای نظام یاری رساند، اشتباه کرده است؛ ولی آن عده باصطلاح روشنفکر که در سال ۵۷ که از روی کینه ورزی به توده های مردم آدرس غلط دادند و آنان را به کشتارگاه اسلامی سرازیر نمودند تا کشور را بدین روزگار سیاه اندازند؛ و نیز آن عده که در پشتیبانی از جناح دولتی اصلاح طلبان، با ایجاد هراس در دلشان که اگر رای ندهند آن چنان و این چنین می شود و مردم را به رای دادن تشویق کردند تا نظام به حاکمیت خون و خشونت خود ادامه دهد، دیگر آن زمان به آن اشتباه نمی گویند، بلکه بدان "خیانت" محض و "شراکت در جرم جنایتکاران" می گویند، بویژه آنکه یک کشور و ملت و نسل های آینده با جان و هستی خود بهای تاریکمنزای آنان را خواهند پرداخت! در چنین زمانی، چنین فردی اگر سرسوزنی وجدان در ذاتش وجود داشته باشد، بایستی با مسئولیت پذیری پاسخگو شود و بهای خیانت و جنایت خود را پردازد؛ نه آنکه با ژست روشنفکری بخود گرفتن و گفتن "من اشتباه کردم"، دست خود را از جنایت و خیانت خود بشوید! این نتیجه چهار دهه حاکمیت رژیم غوغاسالار مذهبی و قرار گرفتن عقب افتاده ترین قشرها در صدر جامعه ایران است که کاری کرده اند که همه ارزش ها و معیارهای مدنی وارونه شده اند: بدی ها، خوب ها نو شده اند و خوبی های، بدهای نو! در کشورهای پیشرفته مدنی، اگر کسی که به خطای خود اعتراف کند، نه تنها مورد نکوهش و تنبیه از سوی مسئولین قرار می گیرد، بلکه از سوی ملت بی اعتبار می شود؛ ولی از شگفتی های امروزست که چنین فردی نه تنها با حسابرسی و نکوهش و تنبیهی روبرو نخواهد شد، بلکه در میان مردم ما، معتبرتر، روشنفکرتر و آزاده تر هم خوانده خواهد شد! بهر روی، مسلماً در آینده نیز برخی از افراد اپوزیسیون ها که امروز بخاطر عدم بلوغ سیاسی و کینه ورزی های کودکانه در پی انتقامجویی از تاریخ و گذشتگانند و عملاً با رفتار خود سدی شده اند در برابر پیاسازی یک اتحاد و ائتلاف ملی تا ایران از چنگال رژیم غوغاسالاران آزاد و رها شود، بایستی از امروز بدانند که در آینده با گفتن "من اشتباه کردم"، دیگر اثری نخواهد داشت و نمی توانند از بار مسئولیت شانه خالی کنند. آنان بایستی در آینده پاسخگوی خیانت های خود - نخست به وجدان خود و سپس به ملت ایران باشند. بامید بیداری! فروغ اهورایی، همواره پاسدار و نگهبان ایرانزمین و ایرانیان باد. شاپور سورنپهلو روز ارد از ماه بهمن سال ۳۷۵۵ بهدینی ۸ فوریه ۲۰۱۸ ترسایی □

امروزه برای برخی، بویژه خودروشنفکران تاریک مغز وطنی که بعنوان "اقلیت خائن" (ایرانفروش) در توطئه ۵۷ سال و آوردن رژیم اسلامی^[۱] نقش داشتند، رسم و عادت شده است که برای فرار از مسئولیت و پاسخگویی، شعار "من اشتباه کردم" سر دهند. ولی این عده اشتباه را با خیانت، اشتباه گرفته اند.

زیرا، آنی که در سال ۵۷ فریب خورد و به طمع آب و برق رایگان مشت هایش را گره کرد اشتباه کرده است؛ آنی که هر چهارسال به امید یک سراب واهی و تبدیل آب دریا به دوغ با یک قاشق ماست به پای صندوق های رای و تئاتر روحی

انتصابات ریاست جمهوری کشیده شد و به بقای نظام یاری رساند، اشتباه کرده است؛ ولی آن عده باصطلاح روشنفکر که در سال ۵۷ که از روی کینه ورزی به توده های مردم آدرس غلط دادند و آنان را به کشتارگاه اسلامی سرازیر نمودند تا کشور را بدین روزگار سیاه اندازند؛ و نیز آن عده که در پشتیبانی از جناح دولتی اصلاح طلبان، با ایجاد هراس در دلشان که اگر رای ندهند آن چنان و این چنین می شود و مردم را به رای دادن تشویق کردند تا نظام به حاکمیت خون و خشونت خود ادامه دهد، دیگر آن زمان به آن اشتباه نمی گویند، بلکه بدان "خیانت" محض و "شراکت در جرم جنایتکاران" می گویند، بویژه آنکه یک کشور و ملت و نسل های آینده با جان و هستی خود بهای تاریکمغزی آنان را خواهند پرداخت! در چنین زمانی، چنین فردی اگر سرسوزنی وجدان در ذاتش وجود داشته باشد، بایستی با مسئولیت پذیری پاسخگو شود و بهای خیانت و جنایت خود را بپردازد؛ نه آنکه با ژست روشنفکری بخود گرفتن و گفتن "من اشتباه کردم"، دست خود را از جنایت و خیانت خود بشوید!

این نتیجه چهار دهه حاکمیت رژیم غوغاسالار مذهبی و قرار گرفتن عقب افتاده ترین قشرها در صدر جامعه ایران است که کاری کرده اند که همه ارزش ها و معیارهای مدنی وارونه شده اند: بدی ها، خوب ها نو شده اند و خوبی های، بدی های نو! در کشورهای پیشرفته مدنی، اگر کسی که به خطای خود اعتراف کند، نه تنها مورد نکوهش و تنبیه از سوی مسئولین قرار می گیرد، بلکه از سوی ملت بی اعتبار می شود؛ ولی از شگفتی های امروزست که چنین فردی نه تنها با حسابرسی و نکوهش و تنبیهی روبرو نخواهد شد، بلکه در میان مردم ما، معتبرتر، روشنفکرتر و آزاده تر هم خوانده خواهد شد!

بهر روی، مسلماً در آینده نیز برخی از افراد اپوزیسیون ها که امروز بخاطر عدم بلوغ سیاسی و کینه ورزی های کودکانه در پی انتقامجویی از تاریخ و گذشتگانند و عملاً با رفتار خود سدی شده اند در برابر پیاسازی یک اتحاد و ائتلاف ملی تا ایران از چنگال رژیم غوغاسالاران آزاد و رها شود، بایستی از امروز بدانند که در آینده با گفتن "من اشتباه کردم"، دیگر اثری نخواهد داشت و نمی توانند از بار مسئولیت شانه خالی کنند. آنان بایستی در آینده پاسخگوی خیانت های خود - نخست به وجدان خود و سپس به ملت ایران باشند.

بامید بیداری!

فروغ اهورایی، همواره پاسدار و نگهبان ایرانزمین و ایرانیان باد.

شاپور سورنپهلو

روز ارد از ماه بهمن سال ۳۷۵۵ بهدینی

۸ فوریه ۲۰۱۸ ترسایی

1 - سورنپهلو، شاپور " از توطئه تا انقلاب مهندسی شده: چرا و چگونه بریتانیا، آمریکا، فرانسه و اسرائیل نظام شاهنشاهی را سرنگون ساختند؟

□